

KOMISIJA
ZA KULTURNE VEZE
SA INOSTRANSTVOM

SAVREMENO
BRITANSKO
SLIKARSTVO

KOMISIJA
ZA
KULTURNE
VEZE
SA
INOSTRANSTVOM

SAVREMENO BRITANSKO SLIKARSTVO

B E O G R A D
S K O P J E
Z A G R E B
1 9 6 5

Organizujući izložbu savremenog britanskog slikarstva, Komisija za kulturne veze sa inostranstvom ima zadovoljstvo da jugoslovensku javnost upozna sa nekim osnovnim kretanjima i rezultatima u savremenom britanskom slikarstvu. Izložba uključuje 27 radova, starije i srednje generacije britanskih slikara, koji su nastali u periodu od 1958. do 1962. godine.

Dosadašnja razmena likovnih manifestacija između naše dve prijateljske zemlje omogućila je da do sada vidimo u našoj sredini nekoliko samostalnih izložbi britanskih umetnika – Mura, Pasmora, Paolicija, Dalvuda i dr., a engleskoj javnosti dala uvid u savremene tokove jugoslovenske umetnosti preko izložbe održane 1961. godine u Teit galeriji u Londonu.

Komisija za kulturne veze sa inostranstvom veruje da će izložba pobuditi interesovanje i da će ovom manifestacijom kulturna saradnja između Jugoslavije i Velike Britanije dobiti nove impulse.

Umetnici zastupljeni na ovoj izložbi rođeni su, uglavnom, između 1911. i 1920. godine i pripadaju, takozvanoj, „srednjoj generaciji“ savremenih britanskih slikara. Sem toga, svi oni predstavljaju vodeće ličnosti posleratnog britanskog apstraktnog pokreta – pokreta koji je, prvenstveno inspirisan stranim razvojem, stekao svoj poseban karakter.

Roger Hilton, na primer, koji je u više mahova posećivao Pariz, najpre je u toku 1950. godine počeo da stvara apstraktne slike pod uticajem Bazaina, da bi tri godine kasnije, pošto je video dela Mondriana, počeo da postavlja svoja platna na više nepravilnih predela gusto nanetih osnovnih boja.

Sandra Blow je započela od sasvim drugačijih izvora: ona je u Italiji sreća Burri-ja i od njega naučila da sjedinjuje raznovrsnost građe u svojim slikama. Delo oba ova umetnika je bilo slikarsko i neformalno i prema tome je težilo ka povećanoj slobodi, senzualnoj i spontanosti. Roger Hilton, posebno, je razvio začuđujuće raznovrsno i ekspresivno prikazivanje boja i tkiva u kome se obojene površine suprotstavljaju inspirisanim linijama. Kako su tokom 1951–52. godine britanski umetnici bili zapaženi od strane apstraktnog pokreta enformela u Parizu, sve više njih se posvećivalo nefigurativnom izražavanju.

Kao što dela Hiltona i Sandre Blow često sadrže izvesne aluzije na pejzaž, ovde se oseća pokušaj upućivanja na pejzaž slikara iz St. Ives-a u

Zapadnom Kornvalu, kao što su: Peter Lanyon, Bryan Wynter i Terry Frost. Lanyon, jedini pravi Kornvalac u grupi, rođen je u St. Ives u i tamo proživio ceo svoj život, do tragične smrti prošle godine. On je bio duboko vezan za Kornvalskom obalom, čiji su grebeni, obrasli travom, zapljuskivani atlantskim talasima. Privukla ga je neukročena divljina obale i raznovrsnost prirode. Njegova platna odišu snagom i neukrotivošću poteza; mada ona na prvi pogled deluju potpuno apstraktno, ona su u suštini puna duha obale, svetlosti i morskog vetra.

Bryan Wynter često se obraća na žuboravu vodu, biljnu vegetaciju ili tragove u pesku, dok su njegove kompozicije zasnovane na plitko naslaganim slojevima oko centralnog jezgra i uvek su pune pokreta.

Pre svog povratka u St. Ives 1956. godine Terry Frost je proveo više godina na severu Engleske, gde je, između ostalog, naslikao niz poluapstraktnih dela, inspirisanih izgledom snežnih polja. Ono što ga je naročito fasciniralo u St. Ives-u bio je kružni pokret vode, dizanje i spuštanje plime i oseke, kao i način na koji se vodeni zidovi podižu u moru. On to prenosi jezikom maštovitih znakova, nalik na strele i zupce, u nameri da sugerira oprečne pokrete i pravce.

Svi ovi slikari – Lanyon, Wynter i Frost – u izvesnoj meri bili su pod uticajem američkog apstraktnog ekspresionizma, Frost na izvestan opšti način, Lanyon specijalno pod uticajem Kooning-a, a Wynter Mark Tobey-a: američko apstraktno slikarstvo je imalo snažan oslobađajući uticaj na njihovo stvaranje.

Izuzev Alan Davie-a koji je imao priliku da vidi dela Jackson Pollock-a na Venecijanskom Bienalu 1948. godine i William Scott-a koji se sreo sa Pollock-om, Rorhko-m, Kline-om i Brooks-om u Njujorku 1953. godine, britanski umetnici su slabo poznavali novo američko slikarstvo pre izložbe „Moderna umetnost u Sjedinjenim Američkim Državama” koju je organizovao Muzej moderne umetnosti iz Njujorka u Tate galeriji 1956. godine. Pri svemu tome snagu i maštovitost ovog pravca je odmah prihvatio priličan broj mlađih slikara koji su počeli da se, u traženju inspiracija, okreću ka Njujorku, a ne više Parizu.

Ali, istovremeno, britanski umetnici su težili da ublaže ponekad suviše naglašenu sirovost američkog stila i da svoja dela učine prefinjenijim, nežnijim

i elegantnijim, bližim francuskoj tradiciji „lepor slikarstva“. Prema tome, može se reći da se današnje britansko slikarstvo nalazi na poziciji između Njujorka i pariske škole, što mu i daje svojstveni, posebni karakter.

Alan Davie je jedan od malog broja britanskih slikara koji poseduje naglašenu napadačku snagu kao bilo koji od njegovih američkih kolega. Značajna činjenica je – da je Davie bio inspirisan najvarvarskijom fazom Pollock-ovog dela, slikama iz perioda 1942–45., punih dramatičnih sukoba, pokreta i delimično nagoveštenog prikazivanja arhaičnih rituala. Forme probijaju na površinu slike sa svih strana, ona postaje poprište njihovog sukoba i borbe. One su često zbijene u burnom kovitlacu, ponekad kao da su potiskivane i gonjene jedna prema drugoj ili kao da se kreću oko površine slike u različitim pravcima. Raznovrsna skala i snažne, izražajne boje njegovih mnogih dela daju im izuzetan čar. Kao suprotnost, William Scott bi mogao biti predstavnik onog dela britanskih slikara koji se, s jedne strane, povezuju sa francuskom tradicijom, a s druge, s novim američkim slikarstvom i koji su iz ta dva suprotna izvora stvorili nove, potpuno lične sinteze.

Mada je Scott prvobitno bio slikar mrtvih priroda, on se postepeno kretao ka potpunoj apstrakciji. Iako je on imao nečeg srodnog sa Bonnard-om, razbistravanje njegovog stila, kao i upotreba ograničenog broja jednostavnih oblika i širokih prostora boja, učinili su da njegovo delo bude bliže američkim slikarima, kao što su Rothko i Newman, mada je način interpretiranja očevitno evropski.

Najstariji slikar ove izložbe i jedini koji je dostigao umetničku zrelost pre rata je Ceri Richards (rođen 1903.). Prvobitno nadrealista, on se sada okrenuo stvaranju apstraktnih, ili skoro apstraktnih slika, nadahnutih poezijom ili muzikom. To uključuje serije lirskih evokacija Debisijeve „Potonule katedrale“.

RONALD ALLEY

SANDRA BLOW

Rođena je u Londonu 1925. godine. Studirala je na St. Martin's School of Art u Londonu, od 1942. do 1946. god., zatim na Royal Academy Schools u Londonu, od 1946. do 1947. i na Academia di Bella Arte u Rimu od 1947. do 1948. god. Prvi put izlaže u Londonu 1951. i Njujorku 1957. Od 1961. god. predaje slikarstvo na Royal College of Art u Londonu.

1960. je osvojila nagradu na međunarodnoj izložbi Guggenheim, a 1961. dobila Drugu nagradu otvorene sekcije druge izložbe John Moores-a u Liverpoolu.

1958. je bila pozvana da izlaže sa grupom mladih umetnika u Centralnon Paviljonu 29-og Bienala u Veneciji. Od tada je učestvovala na mnogim izložbama u inostranstvu, kao „Vitalita Nell'Arte" u Veneciji, zatim u Recklinghause-u, Amsterdamu i u Luizijani.

1959–60.: Izložba drugog međunarodnog Bienala gravura u Tokiu, 1960.; „Kompas 2" – Savremeno slikarstvo u Londonu, Eindhoven-u 1962, kao i „Današnja britanska umetnost", San Francisko, Dalas i „Santa Barbara", SAD 1962.–63. Sandra Blow je izlagala i u Tunisu i na Srednjem Istoku.

Njena dela su zastupljena u kolekcijama Tate Gallery u Londonu, Museum of Modern Art u Njujorku kao i Albright Art Gallery u Bufalu.

sandra blow:
kompozicija I 1960.

BRYAN WYNTER

Rođen je u Londonu 1915. godine. Studirao je na Slade School of Fine Arts u Londonu od 1938. do 1940. Prvu samostalnu izložbu je imao u Londonu 1947, a zatim u Cirihi 1962. god. Od 1949. do 1956. predavao je crtanje i slikarstvo na Bath Academy of Art. Danas živi u St. Ives-u.

1955. godine Wynter je bio zastupljen na izložbi „Šest slikara iz Kornvala“ koja je obišla Kanadu, i od tada je učestvovao na mnogobrojnim izložbama u inostranstvu, kao: IV-a i VI-a Međunarodna izložba umetnosti u Japanu 1957. i 1962; „Documenta II“, Kassel 1959; VI-a međunarodna izložba slika i gravura, Lugano 1960; „Britansko slikarstvo danas“, San Francisko, Dalas, Santa Barbara – SAD 1962–63.

Njegove slike su bile prikazivane i na mnogim izložbama organizovanim od strane British Council-a, kao: „Najnovije slikarstvo šestorice britanskih umetnika“, Latinska Amerika i Istočna Afrika 1960–61; „Britansko slikarstvo 1720–1960.“, Moskva i Lenjingrad 1960.

Među javnim kolekcijama koje poseduju dela Wynter-a nalaze se: Tate Gallery u Londonu, Manchester City Art Gallery, Birmingham City Art Gallery, Museum of Modern Art u Njujorku.

bryan wynter: ogrtač 1959.

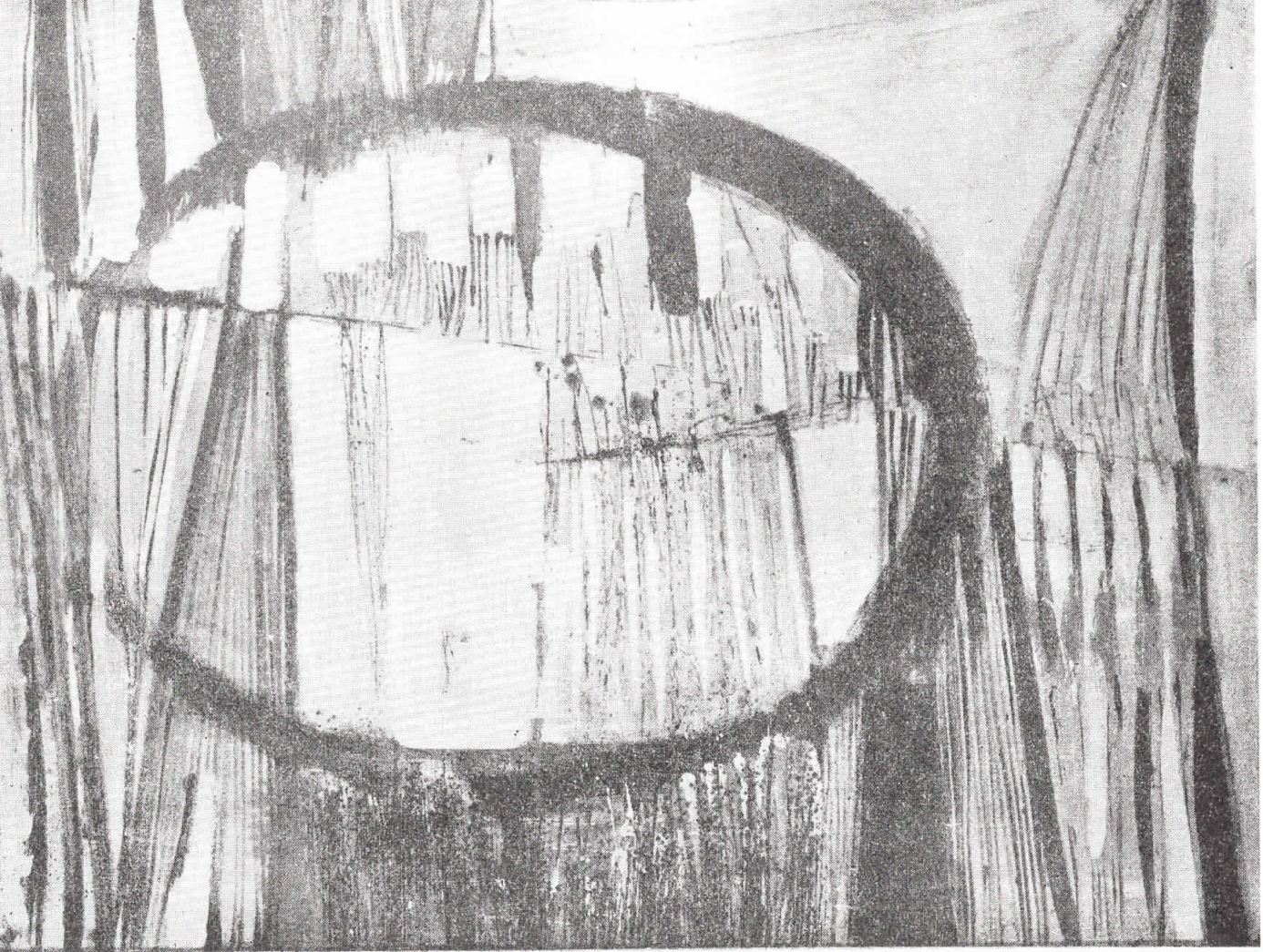
TERRY FROST

Rođen je u Leamington-u Spa, Warwickshire, 1915. godine. Počeo je da slika 1943. god. u logoru ratnih zatvorenika u Nemačkoj, gde je sreo slikara Adrian Heath-a. 1946. god. je bio učenik St. Ives School of Painting-Cornwall, da bi zatim od 1947. do 1950. studirao na Camberwell School of Art u Londonu. Njegova prva samostalna izložba je održana u Londonu 1952. god. i u Njujorku 1960.

Od 1953. do 1954. je predavao na Bath Academy of Art. Univerzitet Leeds-a mu je od 1954. do 1956. dao univerzitetsku stipendiju. 1957. Terry Frost je učestvovao na izložbi Apstraktne umetnosti u Riverside Museum u Njujorku i otada su dela ovog umetnika bila prikazivana na mnogobrojnim izložbama u inostranstvu, kao: Međunarodna izložba u Pitsburgu 1955; IV Međunarodna umetnička izložba u Tokiu 1957; „Kompas 2“: savremeno slikarstvo u Londonu, Eindhoven-u 1962; „Britanska umetnost danas“, San Francisko, Dalas i Sv. Barbara – SAD 1962–63.

Terry Frost je isto tako učestvovao na mnogobrojnim izložbama koje je organizovao British Council, kao: „Najnovije slikarstvo šestorice britanskih umetnika“ – izložba koja je obišla Latinsku Ameriku i Istočnu Afriku 1960. i 1961; „Britansko slikarstvo 1720.–1960.“ u Moskvi i Lenjingradu 1960; „Britanska umetnost XX-og veka“ – Portugalija 1962.

Platna Terry Frosta se nalaze u Tate Gallery u Londonu, Scottish National Gallery of Modern Art u Edinburgu, Art Gallery of New South Wales u Sidneju, National Gallery u Kanadi kao i u muzeju u Tel Aviva.

terry frost: crveno, crno i belo „o“ 1957.

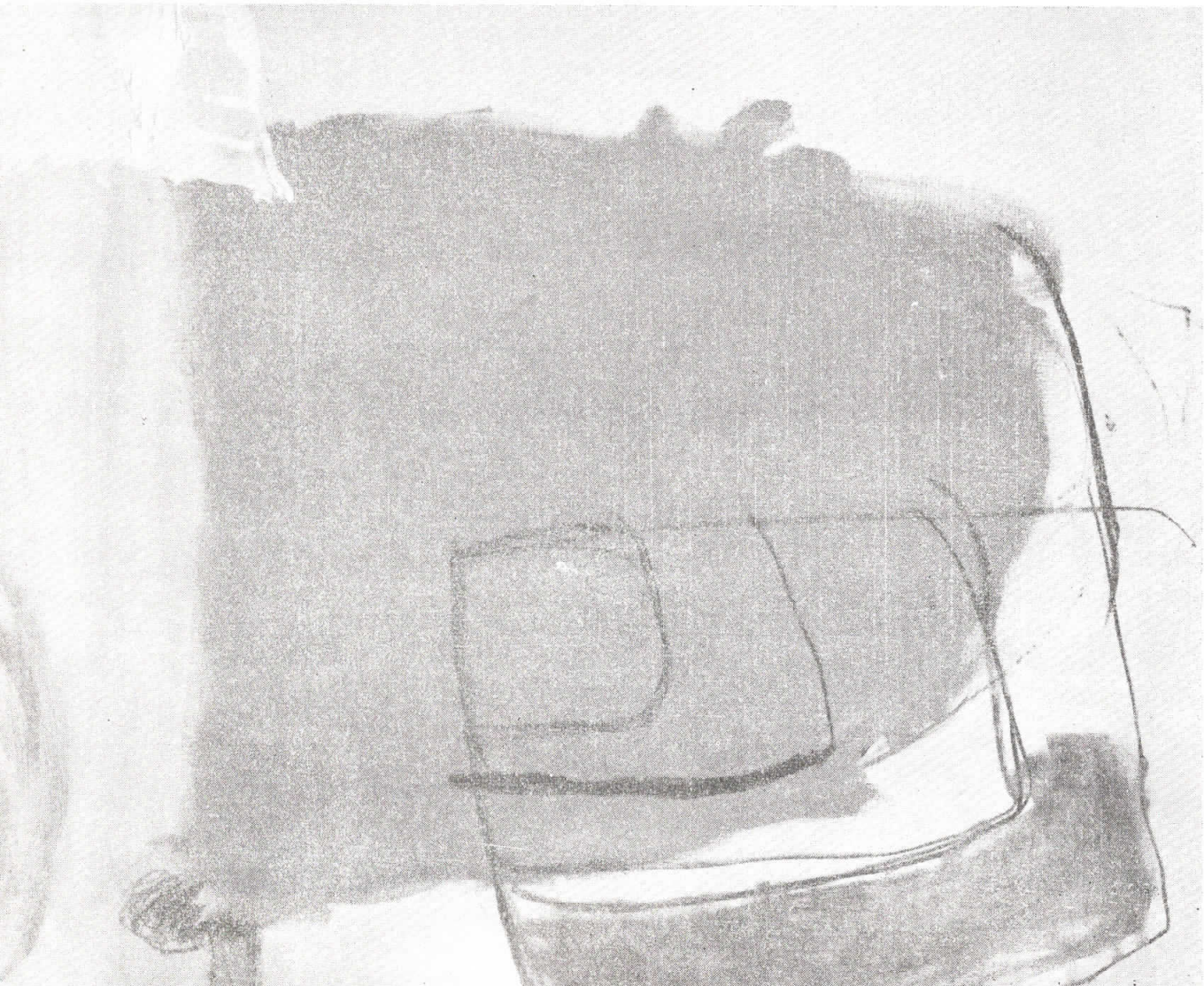
ROGER HILTON

Rođen je u Northwood-u, Middlesex 1911. godine. Od 1929. do 1931. je bio učenik Slade School of Fine Arts u Londonu, a zatim na Akademiji Ranson u Parizu, u klasi Roger Bis-sier-a. Imao je prvu samostalnu izložbu u Londonu 1936. i u Cirihu 1961. god.

Od 1954. do 1959. Hilton predaje crtanje i slikarstvo u Central School of Arts and Crafts u Londonu. 1961. je dobio nagradu na II-oj izložbi John Moores-a u Liverpoolu. Institute of Contemporary Arts je 1958. organizovao u Londonu retrospektivnu izložbu Roger Hilton-a. 1957. je sudelovao na izložbi „Pedeset godina apstraktne umetnosti“ u galeriji Greuze u Parizu i od tada su njegova dela prikazivana na mnogobrojnim izložbama u inostranstvu, kao: „Documenta II“ – Kasel 1959; VI-a Međunarodna izložba umetnosti, u Japanu 1961; „Kompas 2“: Savremeno slikarstvo u Londonu i Eindhoven-u 1962; „Britanska umetnost danas“ SAD 1962.–63.

Hilton je učestvovao na mnogobrojnim izložbama koje je organizovao British Council, kao: „Najnovije slikarstvo šestorice britanskih umetnika“, izložba koja je obišla Latinsku Ame-riku i Istočnu Afriku 1960–61; „Britansko slikarstvo 1720–1960.“ u Moskvi i Lenjingradu 1960; „Britanska umetnost XX-og veka“ u Portugaliji 1962. Platna Roger Hilton-a su bila izložena i na Međunarodnom Bienalu u Veneciji 1964, u britanskom paviljonu.

Platna Roger Hilton-a se nalaze u Tate Gallery u Londonu, Scottish National Gallery of Modern Art u Eidnburgu, Stedelijk Museum u Amsterdamu i Art Gallery u Torontu.

roger hilton: oktobar (plavi) 1960.

WILLIAM SCOTT

Rođen je u Greenock-u, u Škotskoj, 1913. godine. Studirao je u Belfast College of Art od 1928. do 1931. i na Royal Academy Schools u Londonu, od 1931. do 1936. Prvu samostalnu izložbu je imao u Londonu 1942, a zatim u Njujorku 1954. god.

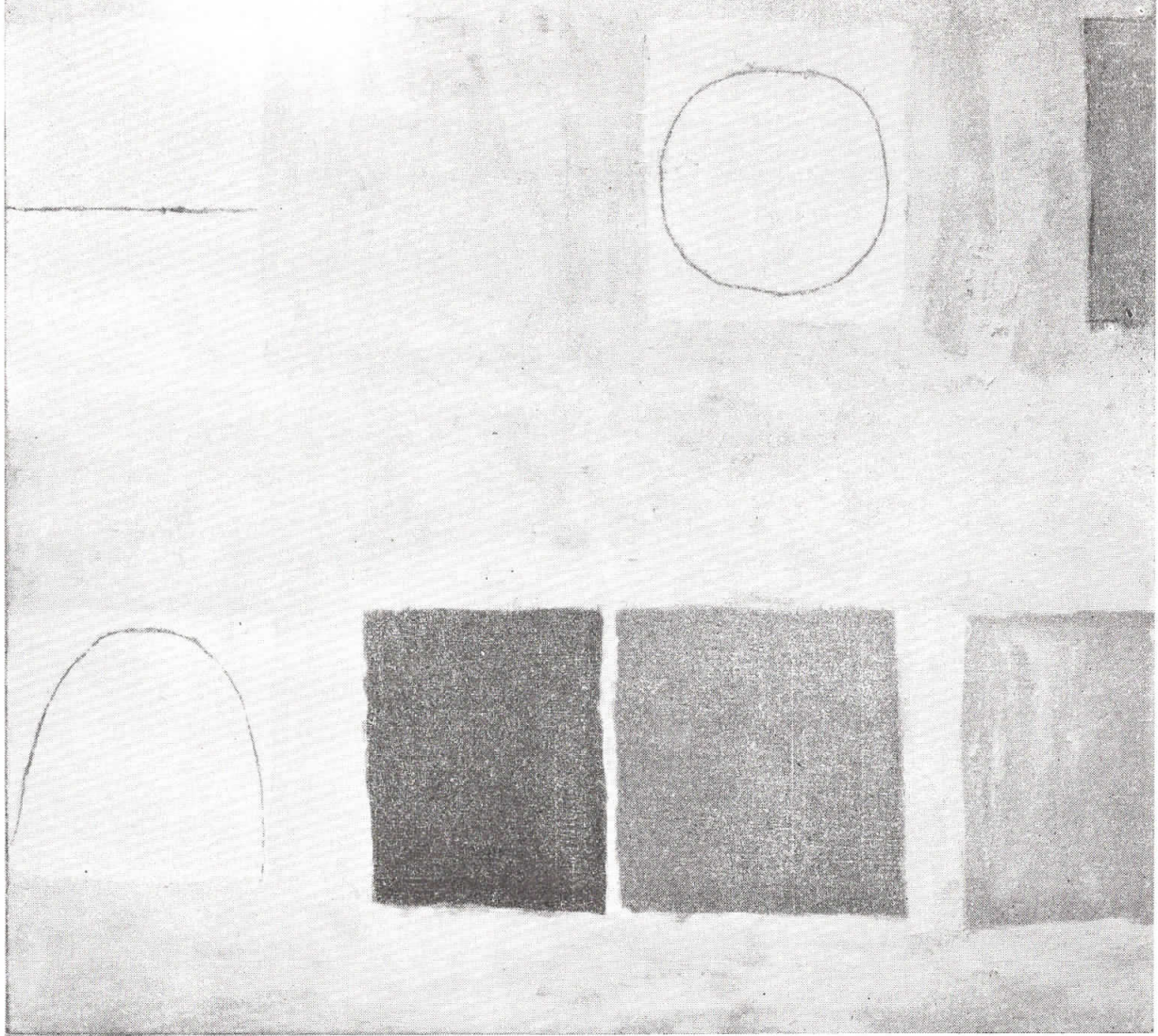
Od 1946. do 1956. Scott je predavao slikarstvo na Bath Academy of Art. 1959. je dobio prvu nagradu slikarstva, u sekciji britanskih slikara, na II-oj izložbi John Moores-a u Liverpoolu, a 1961. je dobio nagradu „Sanbra“ na VI-om Bienalu Sao Paola.

Retrospektivna izložba njegovih dela, koja je po prvi put bila prikazana na XXIX-om Bienalu u Veneciji (u britanskom paviljonu), obišla je posle toga Pariz, Kolonj, Brisel, Ciri i Rotterdam. 1959. je održana retrospektivna izložba William Scott-a u Nemačkoj. Sa Lynn Chadwick i Peter Lanyon-om, Scott je bio zastupljen u britanskoj selekciji za VI Bienale Sao Paola. Njegove slike su zatim bile prikazivane u Rio de Žaneiru i Buenos Airesu. 1963. je u Kunsthalle – Bern, održana velika retrospektivna izložba njegovih slika.

Mnogobrojne su izložbe u inostranstvu na kojima je Scott učestvovao; na pr.: „Documenta I“, Kassel 1955; „Nova dekada“, Muzej moderne umetnosti – Njujork 1955; I Međunarodno Bienale gravura, Japan 1957; „Documenta I“, Kassel 1955; „Nova dekada“, Muzej moderne umetnosti – Njujork 1955; I Međunarodno Benale gravura, Japan 1957; „Documenta II“, Kassel 1959; „Kompas 2'": Savremeno slikarstvo u Londonu. Eindhoven 1962; „Britanska umetnost danas“, SAD 1962–63.

Od 1942. slike Scott-a su bile prikazivane na izložbama organizovanim od strane British Council-a u Kanadi, Evropi, Japanu, Latinskoj Americi i SAD, uključujući: „Moderno britansko slikarstvo“, Vancouver i veća mesta na zapadnoj obali SAD; „Britansko slikarstvo 1720.–1960“, Moskva i Lenjingrad 1960; „Britanska umetnost XX-og veka“, Portugalija 1962.

Među javnim kolekcijama koje poseduju njegova dela nalaze se: Tate Gallery u Londonu, Musée National d'Art Moderne u Parizu, Galleria Nazionale d'Arte Moderne u Rimu, National Gallery of Canada u Otavi, Museum of Modern Art u Njujorku, kao i Museum de Arte Moderne u Sao Paulu.

william scott: jutro u mykonos-u 1960/61.

PETER LANYON

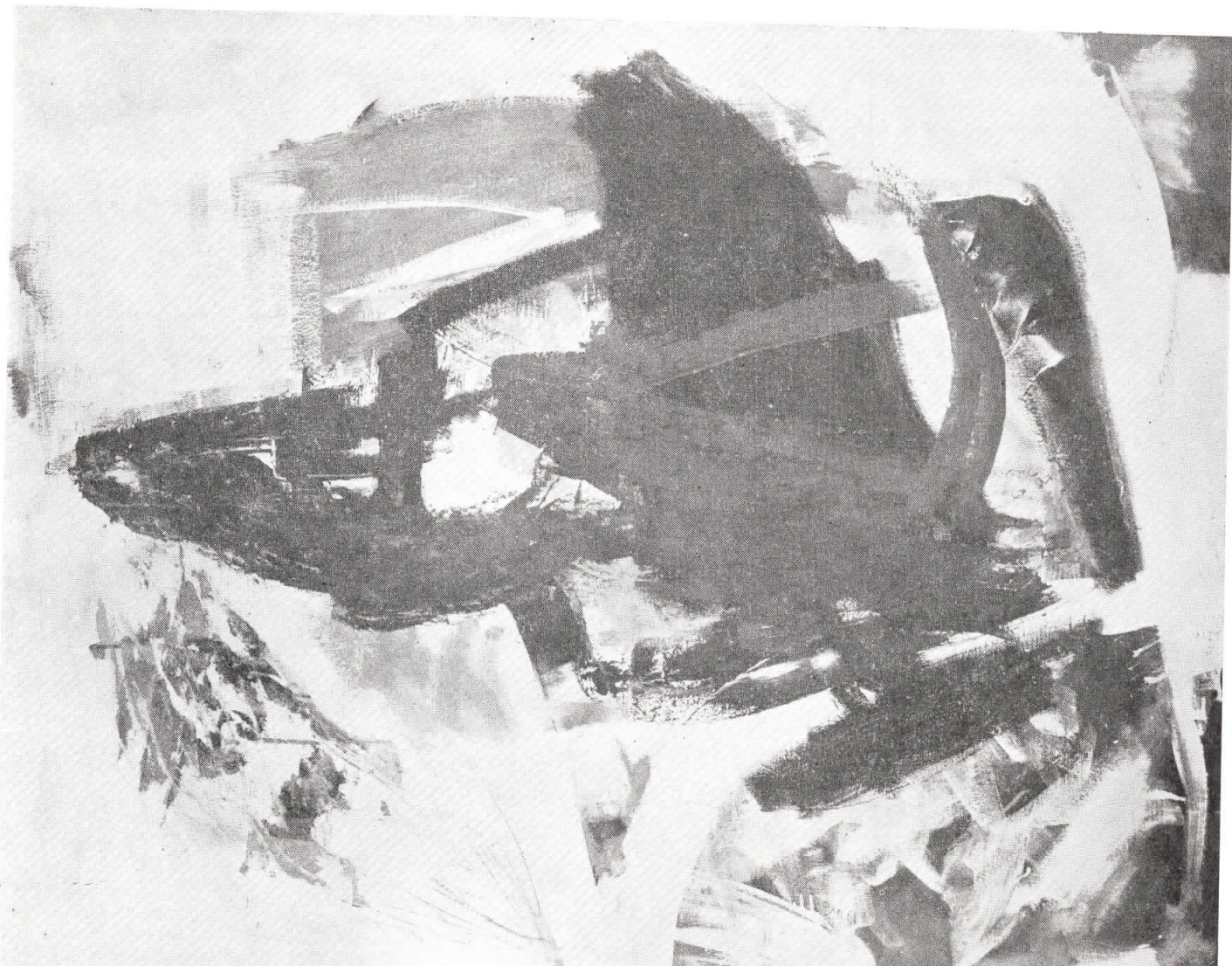
Rođen je u St. Ives-u, Cornwall, 1918. godine. Za vreme rata služio je u R.A.F. U poslednje vreme se bavio jedriličarstvom, te je tako 1964. god. i poginuo u jednoj nesreći. Studirao je u Penzance School of Art u Cornwall-u, a kasnije u Euston Road School u Londonu, kao đak Victor Pasmore-a i William Goldstream-a. Njegova prva samostalna izložba je održana u Londonu 1949. god. U Njujorku je izlagao 1953. godine. Predavao je slikarstvo na Bath Academy of Art.

1954. Lanyon je dobio nagradu britanske kritike, a 1959. nagradu na II-oj izložbi John Moores u Liverpulu. Bio je nagrađen i na izložbi „Premio Marzotto“ u Italiji 1962. god. Sa Lynn Chadwick i William Scott-om, Lanyon je bio zastupljen u britanskoj selekciji za VI Bienale Sao Paola 1961.

1955. je bio predstavljen na Međunarodnoj izložbi u Pitsburgu i od tada je učestvovao na mnogobrojnim inostranim izložbama, kao: „Novi smerovi britanske umetnosti“, Njujork – Rim 1957; V-a međunarodna umetnička izložba, Japan 1959; „Documenta II“, Kassel 1959; Međunarodna umetnička izložba, Tunis 1961; „Kompas II“: Savremeno slikarstvo u Londonu, Eindhoven 1962; „Britanska umetnost danas“, SAD 1962–63.

Peter Lanyon je učestvovao na nekoliko izložbi, organizovanih od strane British Council-a, kao: „Savremeni britanski slikari“, Vancouver i zapadne države SAD-a; „Britansko slikarstvo 1720–1960“, Moskva i Lenjingrad 1960; „Britanska umetnost XX-og veka“, Portugallija 1962.

Među javnim kolekcijama koje poseduju njegova dela nalaze se: Tate Gallery u Londonu, Art Gallery of Toronto, National Gallery of Victoria, Melburn, Albright Art Gallery – Buffalo, Arts Club of Chicago i Carnegie Institute u Pitsburgu.

CERI RICHARDS

Rođen je u Velsu 1903. god. Studirao je na Swansea School of Art i u Royal College of Art u Londonu. Prvu samostalnu izložbu je imao 1942. god. u Londonu. Priredio je i retrospektivnu izložbu u Whitechapel Art Gallery u Londonu 1960., kao i u Glynn Vivian Art Gallery u Swansea 1946. god.

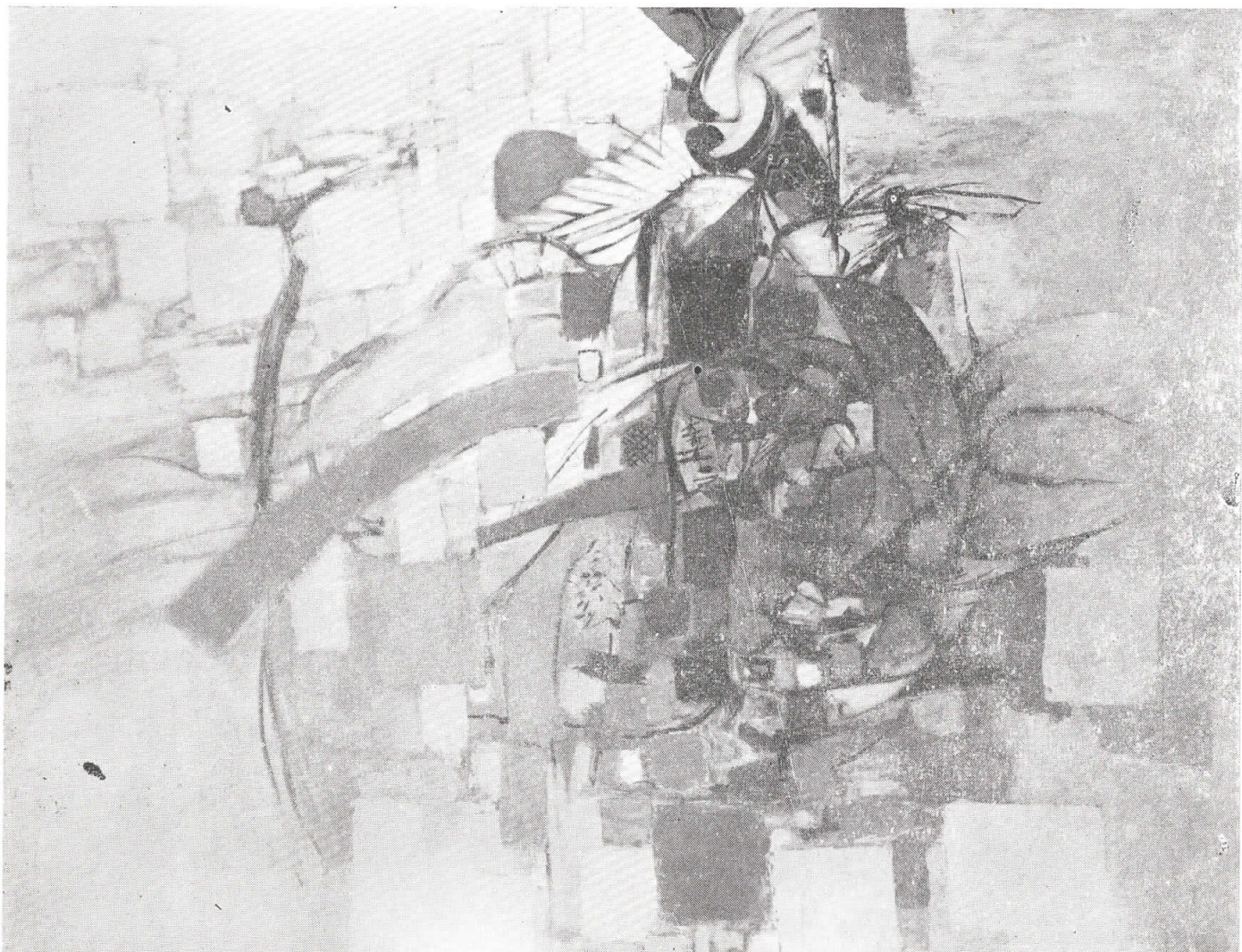
Od 1959. god. Richards je ktitor Tate Gallery u Londonu.

Izvršio je više javnih narudžbina u Velikoj Britaniji, uključujući zidne radove po školama u St. Albans-u i Worthing-u. Bio je blisko vezan sa velškim pesnikom Dylan Thomas-om i nekoliko njegovih slika ilustruje teme iz Thomas-ove poezije. 1954. god. on je skicirao zavesu i dekor za memorijalnu predstavu Thomas-ovog dela u Londonu. 1964. god. je izradio velike zidne slike za izložbu „Četiristogodišnjica Šekspirovog rođenja“ u Stratfordu, Edinburgu i Londonu.

Pobrao je više nagrada: na III Međunarodnoj izložbi crteža i slika u Luganu 1954; na izložbi John Moores u Liverpulu 1957. i 1959; na Međunarodnoj izložbi grafičke umetnosti u Ljubljani 1959. god. 1962. god. bio je izabran da zastupa Veliku Britaniju na 31-om Bienalu u Veneciji gde je dobio nagradu Einaudi. Ta izložba je kasnije bila prikazana u Madridu, Barceloni, Brislu, Minhenu, Berlinu, Delftu i Parizu.

Bio je predstavljen slikama, akvarelima, litografijama i crtežima na mnogim drugim izložbama kao: Bienale u Sao Paulu 1953; Međunarodna izložba savremene umetnosti u Japanu 1955; Britanska umetnost 1720.–1960. u Moskvi i Lenjingradu 1960. god.; „Kompas 2“, Eindhoven 1962; Međunarodna izložba savremene umetnosti, Tunis; Englische Malerei der Gegenwart, Diseldorf; Slikarstvo i skulpture dekade 1954.–1964., Tate Gallery, London; Profil III, Bochum 1964; Nekoliko vidova savremenog britanskog slikarstva, Luisiana Gallery (Dansko-britanska nedelja), 1964.

Njegova dela su zastupljena u mnogim javnim kolekcijama kao: Tate Gallery, London; Nacionalni muzej Velsa, Kardif; Museum of Modern Art, Njujork; National Gallery of Canada, Otava; kao i National Galleries of Victoria, New South Wales and South Australia.

ALAN DAVIE

Rođen je u Grangemouth-u, u Škotskoj, 1920. godine. Studirao je na College of Art u Edinburgu. Za vreme rata je služio u britanskoj vojsci, a po završetku je postao džez muzičar i zlatar. Njegova prva samostalna izložba je održana u Edinburgu 1946. godine, a zatim on izlaze u Londonu 1950. i u Njujorku 1956.

Od 1954. do 1957. predavao je slikarstvo na Central School of Arts and Crafts u Londonu. Univerzitet iz Leeds-a mu je dodelio stipendiju, Gregory Fellowship, od 1956. do 1959. 1959. je bio jedan od britanskih umetnika izabranih za International Guggenheim Award. U Londonu je 1958. godine održana retrospektivna izložba njegovih dela u Whitechapel Art Gallery. 1962. je imao veliku samostalnu izložbu u F.B.A. Galleries u Londonu. Izlagao je takođe u Amsterdamu, Oslu, Baden-Badenu i Bernu tokom 1962–63. god.

1950. godine je učestvovao na izložbi „l'Arte Sine Fronteras” u Meksiku i otada dela Alan Davie-a su bila prikazivana na mnogobrojnim izložbama u inostranstvu, kao: „Nouvelles tendances de l'Art britannique” – Njujork, Rome Art Foundation – Rim, 1959; „Documenta II” – Kassel, 1959; „Peinture et Sculptures d'Aujourd'hui” – izložba koja je obišla SAD i Kanadu 1959–60.; Međunarodna izložba u Pitsburgu – Carnegie Institute, 1961; „l'Art depuis 1950”, Svetska izložba u Seattle-u 1962; „Kompas 2”; savremeno slikarstvo u Londonu, Eindhoven-u 1962; „Britanska umetnost danas” – izložba koja je obišla SAD 1962–63. god. Alan Davie je učestvovao na mnogobrojnim izložbama, organizovanim od strane British Council-a, kao na pr. Međunarodna umetnička izložba u Japanu 1957. i 1959. godine; „Najnovije slikarstvo šestorice britanskih umetnika” – izložba koja je obišla Latinsku Ameriku i Istočnu Afriku 1960–61.; „Britansko slikarstvo 1720–1960.”, u Moskvi i Lenjingradu 1960.; „Britanska umetnost XX veka” – Portugalija 1962.; VII Bienale u Sao-Paulu 1963. Njegova platna se nalaze u Tate Gallery u Londonu; Museum of Modern Art u Njujorku; Stedelijk Museum u Amsterdamu i Art Gallery of New South Wales u Sidneju.

alan davie: krava koja je rekla zašto 1959.

Sandra Blow

1. Kompozicija 1960.
138 × 122 cm.
ulje na drvetu
kolekcija: the artist, Njujork
2. Kompozicija I 1960.
139 × 124 cm.
ulje na drvetu
kolekcija: British Council, London
3. Kompozicija II 1960.
138 × 152,5 cm.
ulje na dasci
kolekcija: British Council, London

Alan Davie

4. Krava koja je rekla zašto 1959.
122 × 152,5 cm.
ulje na dasci
kolekcija: Calouste Gulbenkian Foundation, London
5. Obuj to 1959.
122 × 152,5 cm.
kolekcija: Calouste Gulbenkian Foundation, London
6. Draga, ružno je vreme 1961.
ulje na platnu
101,5 × 122 cm.
kolekcija: British Council, London

Terry Frost

7. Plava zima 1956.
122 × 193 cm.
ulje na drvetu
kolekcija: British Council, London
8. Crveno, crno i belo „O” januar 1957.
122 × 152,5 cm.
ulje na drvetu
kolekcija: Calouste Gulbenkian Foundation, London
9. Bela figura, oktobar–decembar 1959.
122 × 154 cm.
ulje na platnu
kolekcija: Calouste Gulbenkian Foundation, London

10. Mars i rublje 1961.
63,5 × 122 cm.
ulje na platnu
kolekcija: British Council, London

R o g e r H i l t o n

11. Oktobar (kestenjast, crn i beo) 1956.
140 × 127 cm.
ulje na platnu
kolekcija: British Council, London
12. Duga šetnja 1959.
101,5 × 183 cm.
ulje na drvetu
kolekcija: Calouste Gulbenkian Foundation, London
13. Oktobar (plavi) 1960.
183 × 122 cm.
ulje na platnu
kolekcija: British Council, London

P e t e r L a n y o n

14. Vetar koji se diže 1959.
183 × 122 cm.
ulje na platnu
kolekcija: Calouste Gulbenkian Foundation, London
15. Trava u zavetrini 1961.
76 × 122 cm.
ulje na platnu
kolekcija: British Council, London
16. Crno krilo 1961.
122 × 91,5 cm.
ulje na platnu
kolekcija: British Council, London
17. Snažni vetar 1961.
122 × 152,5 cm.
ulje na platnu
kolekcija: British Council, London

W i l l i a m S c o t t

18. Kornvalska luka 1952.
86,5 × 112 cm.
ulje na platnu
kolekcija: British Council, London

19. Narandžasto i plavo 1957.
86,5 × 112 cm.
ulje na platnu
kolekcija: British Council, London
20. Leto 1960.
160 × 173 cm.
ulje na platnu
kolekcija: Calouste Gulbenkian Foundation, London
21. Jutro u Mykonos-u 1960/61.
160 × 173 cm.
ulje na platnu
kolekcija: British Council, London

Bryan Wynter

22. Ogrtač 1959.
152,5 × 122 cm.
ulje na platnu
kolekcija: Calouste Gulbenkian Foundation, London
23. Raširena tačka 1959.
101,5 × 76,3 cm.
ulje na platnu
kolekcija: British Council, London
24. Kayak 1961.
122 × 152,5 cm.
ulje na platnu
kolekcija: British Council, London

Ceri Richards

25. Plavi vrtlog
101,5 × 152 cm.
ulje na platnu
kolekcija: British Council, London
26. Potonula katedrala (duboki mir)
152 × 152 cm.
ulje na platnu
kolekcija: British Council, London
27. Potonula katedrala (zvonjenje bez tvrdine)
152 × 152 cm.
ulje na platnu
kolekcija: British Council, London

